

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ja, alt kan jo forsvares, og alt bliver sandelig også forsvaret, skal jeg love for. Man laver et forlig, hvor folk selv kan vælge, at nu vil de være fuldtidsledige, og nu bliver jeg belært om, at det er man lykkelig for.

Jeg troede faktisk, at et af dette lands største problemer var arbejdsløsheden. Derfor fatter jeg ikke, at dette flertal herinde laver en lov, hvorefter folk kan vælge at være ledige. Undskyld mig, men jeg har måske endnu en lidt gammeldags moral, det er muligt, og det må jeg tygge lidt på, om den er blevet så gammeldags, at den ikke går mere. Jeg har faktisk den opfattelse, at folk gerne vil arbejde, og ser helst ikke, at fru Hansen kun kan få lov til at arbejde halvdags i et år, hvorefter hun skal vælge at blive fuldtidsarbejdsløs, og så kan fru Pedersen komme ind og få det arbejde, som hun, fru Hansen, havde før.

Så sig dog, hvad det er, der har gjort, at man indfører en jobrotation, som betyder, at dagpengesystemet faktisk ikke får besparelser, men det modsatte. Det kan ikke nytte noget, at man vil bilde mig ind, at verden ikke ser sådan ud. Ingen skal beskyldes mig for ikke at kunne læse indenad på spørgsmål, jeg har arbejdet med i så mange år. Ingen skal heller slippe godt fra det, skal jeg hilse og sige.

Så til fru Lone Dybkjær. Det lader til, at jeg ikke kan udtrykke mig klart nok. Det er jeg lidt ked af. Jeg mener faktisk, det er rigtigt, når jeg siger, at man ikke kan løse fagbevægelsens strukturproblemer via dagpengesystemet. Men det er det, fru Lone Dybkjær argumenterer for, når fru Lone Dybkjær siger, det er godt, at de unge mennesker ikke så hurtigt som muligt kan komme ind i en a-kasse, for så er de spærret inde i en fast bås. Jeg indrømmer blankt, at i og med, at man diskuterer fagbevægelsens strukturer, er det en af de problemstillinger, der er vigtig at tage ind, men det må være fagbevægelsen, som selv finder ud af, om den vil have industrikarteller eller industriforbund, eller hvad den vil. Det kan vi ikke få igennem her, og så er der altså noget hjerteløst, hvis jeg må sige det sådan, i at sige, at unge mennesker ikke må komme ind i det system, for det er for tidligt at båse dem, og derfor skal de stilles dårligere end alle andre, når det her er fagforeningernes strukturproblemer.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror altså, at fru Lilli Gyldenkilde og jeg har fuldstændig forskellige opfattelser af, hvad hjerteløshed er. Jeg mener ikke, det er hjerteløst, at man ikke kan komme ind i dagpengesystemet, efter at man har været et halvt år på beskæftigelsesarbejde i kommunen. Det bliver jeg nødt til at sige, at det mener jeg ikke. Jeg ved godt, at man skal have været medlem i 1 år og alt det dér, men i princippet et halvt års beskæftigelsesarbejde i kommunen, så kan man komme ind i en arbejdsløshedskasse. Hvis det er hjerteløst, så er jeg hjerteløs.

Så vil jeg så godt sige noget omkring spørgsmålet om fagbevægelsen og strukturerne og alt det dér. Jo, jo, jeg er fuldstændig enig i, at hvis fagbevægelsen så anderledes ud, og hvis strukturerne var anderledes, så meget anderledes ud, og meget kunne vi løse ved denne her lille seance omkring det her forhandlingsforløb, men vi kunne altså ikke også løse hele reorganiseringen af fagbevægelsen, så det forsøgte vi ikke engang på.

Så vil jeg godt sige noget om spørgsmålet om folk, der gerne vil arbejde, og arbejdsløshed. Vi har forskellige indfaldsvinkler, fru Lilli Gyldenkilde og jeg. Jeg synes sådan set, at det er udmærket, at man, når man er arbejdsløs, har noget arbejde. Det kan ingen sige ikke er udmærket. Det er bedre at have lidt arbejde end intet arbejde, når man er arbejdsløs. Det, man bare er nødt til at spørge sig selv om, er, hvad dette system så i øvrigt fører til. Her fører fru Lilli Gyldenkildes tankegang til, at man kun ser på de arbejdsløses situation på kort sigt. Min tankegang fører til, at man også er nødt til at se på arbejdsløsheden på lang sigt. Hvis man skal løse arbejdsløsheden på lang sigt, løser man den ikke ved, at private arbejdsgivere eller offentlige arbejdsgivere kan udnytte systemet på den facon, som man kan i dag ved supplerende dagpenge. Man luller i realiteten dem, der gerne vil have fuldtidsarbejde, ind enten i et misbrug eller i at skulle nøjes med deltidsarbejde og være reservearbejdskraft. Det system bryder jeg mig ikke om, og derfor vil jeg gerne lave nogle ændringer, der fører til noget på lang sigt.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):